I år er det to år siden, at vi på Venstres Landsmøde vedtog en ny struktur og nye vedtægter. Forud for det, gik ligeledes 2 år med debat om kommunalreform og opgavereform ude i kommunerne.
Det har været en lang periode med fokus på struktur og organisation. Nye opgaver, nye ansvarsområder, nye personer og nye samarbejdsparter. En tid med forandring. Forandring kræver hårdt arbejde. Forandring betyder, at man mister fodfæste for en stund. Men forandring giver også nye muligheder og ny energi.
Der er ikke noget at sige til, hvis man rundt om i Venstres organisation er blevet lidt udmattede. Det forstår jeg udmærket. I har kæmpet en brav kamp for at få al det nye på plads. I har slidt og slæbt for at få dagligdagen til at fungere i en ny tid og i en ny struktur. Og I fortjener virkelig et stort klap på skulderen for indsatsen.
Det gælder alle jer aktive i Venstres vælgerforeninger, i Venstres kommuneforeninger, kandidatbestyrelser og regionsbestyrelser.
Nogen steder har spørgsmålet om sammenlægninger af foreninger fyldt meget. Nogle har spurgt, hvordan kan vi argumentere for kommunalreformen og sammenlægninger af kommuner, når vi internt i Venstre ikke tør lægge foreninger sammen. Svaret er enkelt. Kommuner er politiske, administrative enheder. Og størrelsen afhænger af, hvad der skal til for at løfte de opgaver, som en kommune varetager.
Venstres foreninger er jo netop en forening af medlemmer - og ikke en administrativ inddeling af borgerne. Vælgerforeningernes opgave er at være tæt på borgerne og vælgerne. Og at engagere Venstres vælgere gennem medlemskab.
Det er opgaverne, der udgangspunktet.
Og på samme måde som med kommunerne, må en forening derfor have den størrelse, der er optimal for at kunne løse sin opgave. Kommer foreningen til at dække for stort et geografisk område, så ryger kontakten til borgerne og derfor bliver det sværere at engagere vælgerne gennem et medlemskab. Det handler altså om, hvordan vi sikrer den bedste opgaveløsning. Og da opgaverne er forskellige i en kommune og i en vælgerforening; ja så kan den geografiske størrelse også være forskellig.
Sæt den politiske debat på dagsordenen
Vi er nu ved at være igennem omstillingsprocessen. Mange ting er faldet på plads. Nye roller er ved at blive fyldt ud. De nye muligheder i strukturen ved at blive foldet

ud. Der er lys forude.
Så nu kan vi igen tage fat på det, der er den egentlige drivkraft i det politiske foreningsarbejde; den politiske interesse og samværet med ligesindede. Det er politiske liv, der drivkraften. Og det er det sociale fællesskab, hyggen og samværet med meningsfæller, der gør det sjovt at være med.
Vi ved, at I ude lokalt brænder for at få Venstre ud over stepperne i det lokalpolitiske landskab. Og vi ved, at I har en stærk fokusering på at skabe og sikre engagement blandt Venstres medlemmer. Og at I er optaget af, hvordan vi får ildsjæle nok i fremtiden.
Derfor er det vigtigt, at vi nu igen sætter den politiske debat på dagsordenen.
Her i efteråret udsendte vi et idékatalog med 37 konkrete forslag til at fa mere politisk debat i vælgerforeninger og kommuneforeninger. Det er helt konkrete, praktiske forslag og ideer. Langt de fleste forslag og ideer har vi samlet op ude hos jer i Venstres foreninger. For der er jo allerede udviklet mange gode ideer, som andre kan blive inspireret af.
Og det behøver ikke være så besværligt. Man kan jo f.eks. begynde med bytte om på dagsordenen på bestyrelsesmødet, så man begynder med den politiske debat og tager de organisatoriske punkter til sidst. Eller spørg, om VUs medlemmer i bestyrelsen vil komme med et oplæg til politisk debat. Eller lad vælgerforeningerne på skift arrangere møderne i kommuneforeningen - og begynd mødet med et lokalpolitisk udspil fra en repræsentant fra vælgerforeningen.
Mulighederne er mange. Kun fantasien sætter grænser. Og man kan i hvert fald begynde med at lade sig inspirere af de 37 forslag, der er i Idékataloget.
Det er ikke kun lokalt, den politiske debat skal sættes på dagsordenen. Venstres medlemmer har også mulighed for at være med i den politiske debat på landsplan gennem de 6 landspolitiske
netværk. Jeg skal være den første til at indrømme, at opstarten af de landspolitiske netværk er gået lidt trægt. Der kom et folketingsvalg på tværs. Hvilket også betød udskiftning på en del formandsposter for de landspolitiske netværk. Men nu er der for alvor ved at komme gang i aktiviteterne. Netværkene er nærmere omtalt i landsmødehæftet og ude i forhallen er der mulighed at tilmelde sig de landspolitiske netværk. Netværkene er åbne for alle Venstres medlemmer, så det er bare om at komme med.

Det svære spørgsmål

Forleden fik jeg en opringning fra min gamle ven Henrik Lundsgaard, der er formand for Venstre i Kalundborg kommune og medlem i Gørlev Venstre. Han fortalte, at de nu har tegnet 80 nye medlemmer i hans lokalforening, der dækker den gamle Gørlev kommune i Vestsjælland. Og hvordan gør man så det. Jo, man har en stor bestyrelse, hvor der er et godt sammenhold og en god stemning og hvor man har kommunalbestyrelsesmedlemmerne med. Her bruger man tid på at drøfte, hvem man kender, der måske kunne tænkes at ville være medlem. Så skriver man et brev og kontakter efterfølgende de pågældende personligt - og rigtig mange siger ja.

Det er ikke kun formand og kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der trækker et stort læs. Det er ALLE i hele bestyrelsen, der trækker med og tegner medlemmer.

Jeg ved, der er 9 repræsentanter fra Gørlev foreningen med her i dag på Venstres Landsmøde. Så I kan jo selv spørge dem, hvad det er, de gør.

Jeg tror, det handler om, at der er en enkelt spørgsmål, som vi i Venstre har svært ved at stille. Det at stille spørgsmålet ”Vil du være medlem af Venstre?” Jeg ved godt, at det for mange ikke let. Det kan føles pinligt eller grænseoverskridende. Det der med at stemme dørklokker, ligger ikke lige til Venstrefolk. Men vi er nødt til at overvinde os selv. For det er så klart den mest effektive måde at få nye medlemmer på.

Vi ved fra mange undersøgelser og fra mange af Venstres foreninger, at det er den personlige kontakt, der giver nye medlemmer. Det er det, der virker. Derfor skal vi også blive bedre til det. Og det må vi øve os på fremover.

Vi skal hjælpe hinanden

Der er også en række andre områder, hvor vi kan blive bedre i de kommende år. Det er helt tydeligt, at der i øjeblikket er stor efterspørgsel efter erfaringsudveksling. Hvordan har man løst opgaverne i den nye struktur andre steder? Er der ideer og løsningsmuligheder, jeg kan tage med hjem til min egen forening? Vi skal hjælpe hinanden med at blive endnu bedre.

En del af erfaringsudvekslingen er også at finde eksempler på det, der på moderne dansk kaldes ”best practise”. Vi skal finde de bedste ideer og løsninger ude hos Venstres foreninger. Sprede erfaringerne og lære af de bedste, så vi kan gøre det endnu bedre.

Og der er brug for, at vi hjælper hinanden med at udnytte de mange nye muligheder,

der ligger i vores nye struktur. Hvordan kan vi få mest muligt ud af nye arbejdsformer, netværk og projektarbejde? Hvordan får vi afklaret, hvem der tager initiativet? Og hvordan vi får ildsjælene engageret?

I Venstres Landsorganisation vil vi gøre, hvad vi kan, for at hjælpe initiativer i gang, formidle ideer og erfaringer. Være med til at give et lille puf, hvis det er det, der skal til. Men det er først og fremmest en opgave, vi er fælles om. Og som vi skal hjælpe hinanden med.

Fornemme priser

Da vi sidste år var samlet til landsmøde, var det blot 4 dage efter folketingsvalget. Det var et dejligt landsmøde, selvom det kun var på én dag. Et landsmøde præget af glæde over, at det for 3. gang i træk var lykkedes at få flertal bag en regering ledet af Venstre.

Det var også et landsmøde med en oplevelse af, at vi faktisk havde ført en god kampagne.

At det ikke bare var os, der havde den opfattelse, det har vi fået dokumentere siden. Fredag den 28. marts 2008 var hele reklamebranchen samlet for at uddelte sine mest prestigefyldte priser: Creative Circle Awards. Her er det reklamebranchen selv, der hædrer sine egne for det bedste, mest kreative og mest banebrydende arbejde i årets løb. Der uddeles bronze, sølv og

guldmedaljer i en række kategorier - men medaljerne uddeles kun, hvis der rent faktisk er reklamekampagner, der fortjener hæder. Der var et parti, der vandt en bronzemedalje. Men Venstres bannerkampagne med VenstreTV vandt én af de blot 11 guldmedaljer, der blev uddelt. En fornem hæder til Venstre og Venstres reklamebureau Hjaltelin, Stahl & co og Electric.

Lidt over 2 måneder senere - den 12. juni 2008 var det så alle landets mediebureauer, der var samlet for at hylde de bedste mediekampagner i 2007. Blandt en perlerække af mediekampagner skulle der findes vindere i 7 kategorier, herunder ikke mindst en samlet vinder af titlen som årets bedste mediekampagne.

Der var et andet parti, der vandt i en af kategorierne. Men Venstres mediebureau Mediaedge:CIA og Venstre vandt kategorien for den mest gennemarbejdede, velpræsenterede og dokumenterede mediestrategi. Og Venstres valgkampagne blev samtidig kåret til den samlede overordnede vinder. Og dermed vinder af årets rambuk Grand Prix - for det mest sublime mediearbejde i 2007.

Venstres Folketingsvalgkamp i 2007 er derfor den bedst præmierede valgkamp nogensinde. Det kan godt være, at de andre partier taler meget om nye og smarte kampagneformer. Men det var nu os, der løb med titlerne.
Det er afgørende for Venstre, at vi har gode folk til at hjælpe os. Det er en stor opmuntring, at reklamebranchen og mediebranchens egne folk i den grad har hædret vores kampagne.
Venstres reklamebureau har modtaget hæderen fra deres kolleger. Venstres mediebureau har modtaget hæderen fra deres kolleger. Jeg synes, det kun er ret og rimeligt, at vi også her på Venstres Landsmøde retter en varm tak - og et tillykke til dem, der har kæmpet for os og sammen med os.
Og jeg vil derfor bede Steffen Hjaltelin fra Hjaltelin, Stahl & co om at komme herop med sin guldpris. Og Jane Ravn og Kristian Koch fra mediebureauet Mediaedge:CIA om at komme herop med rambukken for bedste mediestrategiske kampagne og den store rambuk for årets bedste mediekampagne i 2007.
I har brændt for vores fælles projekt. I har knoklet og været på i døgndrift, når der var behov for det. Vi vil sige jer tak for indsatsen og tillykke med priserne.
Frem mod nye valg
Der er sket meget i årets løb. En del er beskrevet i den skriftlige beretning, der ligger i landsmødehæfteme.
Vi skal nu rette blikket frem mod nye opgaver.
I 2009 bliver der i hvert fald to opgaver, som vi skal stå sammen om at løfte.
Søndag den 7. juni skal vi vælge Danmarks repræsentanter i Europa-Parlamentet for de næste 5 år.
I eftermiddag skal vi behandle godkendelse af de kandidater, der skal stå på Venstres liste. Og dermed har vi allerede et godt grundlag til den kommende kampagne.
Ude i kommuner og regioner er man også i fuld gang med at gøre klar til kommunalvalg og regionalvalg. Der opstilles spidskandidater, findes kandidater, udvælges mærkesager og laves kampagneplaner, så alt er klar til den 17. november 2009.
Der er en naturlig sammenhæng mellem de mange valg. Et godt resultat til eet valg, giver optimisme og fremdrift, der har afsmitning på det næste valg. Uanset, hvad det er, vi stemmer om.
Og uanset, hvad man er kandidat til, så betyder et valg, at den politiske interesse

stiger. Og derfor er det god lejlighed til at gøre opmærksom på sig selv og på Venstre. Derfor er det hele organisationen, der skal i arbejdstøjet. Folketingskandidater og kandidater til byråd og regioner skal også være med i kampagnen op til Europa-Parlamentsvalget. EP-kandidater og folketingskandidater skal være med i kampagnen op til kommunalvalg og regionalvalg. Vi skal have hele organisationen i kampagneomdrejninger - hver gang.

Vi står over for en række fælles opgaver. Vi skal løfte opgaverne i fællesskab. Vi skal stå sammen om at sikre Venstre indflydelse i kommuner, i regioner, i Folketing og i Europa-Parlamentet.

I 1990 gik Venstre til valg under sloganet ”Vi kan, hvis du vil”. Det var et godt slogan, som jeg har set, at der er andre partier, der har ladet sig inspirere af.